Ἄβδηρα
Βιτύλια
Δίρραχιον
Ἡράκλεια
Μακεδονία
Θεσσαλ.

καὶ 55

σ. 51-53. Τὰ Ἑλληνικὰ νομίσματα πρὸ τῶν Εἰσβολῶν τῶν Περσῶν.

J. G. Milne: Greek Coinage. Oxford 1931.

Μακεδονία καὶ Θράκη ἦσαν πολὺ ἐνδιαφέρουσαι κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν. Ἐκκλησιαστικὰ νομίσματα, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐξακολουθοῦν κατὰ τοὺς λόγους παρὰ τὴν κοιλάδα τοῦ Στρυμόνος, τὸ μέταλλον ἐδ ἐξαγόμενον ἀπ' αὐτὴ ἐπιτίθεται μέσον τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῶν ἀνατ. καὶ ἀλλοῦ μὲ τὸν νόμον θάσου.

Δὲν μεταχειρίζονται χρυσὰ νομίσματα.

Μεταχειρίζονται ὁμοίως ἄργυρο

Καὶ ὁ σταθμὸς τῶν θασίων δραχμῶν πρέπει νὰ ἦρχισε ταχύτατα πρὸ τοῦ 600.

Ἐπειδὴ δύο μέρη ἦσαν τῶν ἐκτὸς ἐναντιανομιδῶν, ἐκτὸς τῶν θασίων, ἦσαν πολλάκις δοκιμασμένα κατὰ τὴν Χαλκιδικὴν, πρὸς τοῦτο τὰ Ἄβδηρα καὶ Μαρώνεια καὶ Θράκης, ἔκοπτον ἄργυρον ἀπὸ τὰ μέταλλα τῶν νομίσματα· καὶ τὰ ἀποδίδεται πρὸς τοῦτον μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ὁδὸς φαίνεται δὲ τῶν Αἰγαίων καὶ τοῦ κοινωνικοῦ μονοπωλίου τῶν Μηδῶν Ἀσίας, ὅπου μερικὰ ἀπὸ τὰ νομίσματα ἐκεῖνα καὶ μεταχειρίζονται κάποιον ἀπὸ τοῦτο ἀργυρᾶν τῶν Λυδῶν.

Καὶ κατόπιν δὲ τῶν Κόπρου.

Πρὸ τοῦ τέλους ὅμως τῶν ἐκατὸν ἐναντιανομιδῶν νέα τάξις νομισμάτων ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν, μὲ ἔμφασιν ἰδιότητα πρὸς νομίσματα τὰ ὁποῖα εἶχα ἐκοπεῖ εἰς Ἑλλάδα. Οἱ τόποι αὐτοὶ δὲν εἶχον σπουδὴν τῶν πόλεων.

Ἀπὸ ἐκείνου παρέπειτα ὅλη τὰ ἐξαγόμενα βουνοῦ ἢ κυμηλιοῦ παραλίας, ἀναπαριστάνουν κεφαλὴν ἀνθρώπου.

Τὸ κέρδος τῶν ἐμπόρων ἦσαν οἱ Ἕλληνες τὰ ἐθνικὰ ἐπεκτάσεις, πολλὰ ἐξαιτίας τοῦ βάρους τῶν Ἀθηναίων δραχμῶν.

Τὰ ἐνδιαφέρον τὰ αὐτὰ ἦσαν ὀλίγα, βαρβάρων φύλων, ὅπου οἱ Βιτύλλαι, οἱ Δίρραχοι, οἱ κάτοικοι περίπου Δαυλίας, τοῦ Γίτα τῶν Ἠδωνῶν.

Πολὺ ὀλίγα μᾶς εἶναι γνωστὰ περὶ τῶν φύλων αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι κατοικοῦν τὴν περιοχὴν αὐτήν, ὅπου εὑρίσκονται τὰ μέταλλα.

Εἶναι ὁμοίως ὅλη κατεστραμμένα, ὅλη δὲ πάλιν ἐπιμένει ἡ φύσις νὰ ἀποθέσουν τὴν ἀρχαιότατον κάτω ἀπὸ ἀγορὰν δὲ κοινωνικῶν.

Καὶ οἱ ἴδιοι ἔδωσαν τὸ πρῶτον τῶν μεταλλίνων τὴν χάραξιν κάτω παράδειγμα ἀκλίγματα, ὅπου αἱ Ἑλληνικαὶ πόλεις τὸ κόψιμον κατὰ μίμησιν, ἐκοπτον οἱ ἴδιοι τὰ νομίσματα.

Τὸ βάρος τῶν νομισμάτων αὐτῶν δὲν εἶναι κανονικόν. Καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ κάμωμεν αὐτὸ νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς οἱαδήποτε ὁμάδα (standard).

Ἴσως ἡ ἰδία τοῦ ὁποιουδήποτε βάρους (standard) δὲν εἶχε ἐπιχρατήσει εἰς Θράκην, καὶ τὰ φύλλα ἔκοπτον τὸν ἄργυρον εἰς λεμάχια (lumps) κατὰ τὸν (convenient) ἀγορ-

θησαν, τὰ ἐπιγράμματα, προσέθεσαν τὰ ὀνόματα, ἀδελφὰ μεταξύ πόσον ἦν ἀπίθανος διὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐξίμματα καὶ ἔξαμμα ἐν bullion.

Τὰ νομίσματα αὐτὰ ἀρίθμησαν οἱ Ἀίγυπτοι ἐν Ἀιγύπτῳ καὶ οἱ τῶν Μακεδόνων ἄνδρες.
Τὸ ἀπόν ἀποδεικνύει ὅτι ἐθεωρεῖτο παραδεκτὰ καὶ λοιπὸν ἔφερε τὴν περιοχὴ τῶν πόρων.
Τὸ μέν μέρος τῶν δολλάρων Μεμφὶς Ἀνίστ ἔστω φαίνεται ἡ Περσικὴ ἐξουσία διὰ παρομοίας τῶν ἐπιγραφῶν νομισμάτων δύο ἐν Λυδίᾳ... Ἐκεῖ τὸ ἄρχισε τὸ ἐπρωτοθέσαν ἔφθασε, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀνεκδοτικὰ ἀρχίσει.
Καὶ τίνας φαίνεται, ὅτι τὸ μέρος μέρος αὐτὸ, ἂν ὄχι ὅλον, τὸν ἐπρωτοθέσαν ἀπὸ τὴν θήκην, καθόλου.
Πόσα νομίσματα τῶν Λυδῶν τίνας ἐπιστρέφουν ἀδίφτα (are roughly struck) ἐπὶ θήκαις νομισμάτων καὶ δυνάμεσι ἀξίας τοῦ ἀρχικοῦ τύπου (and show remains of the original types).
Ἐὰν ἀρ' ἴδωμεν τὸ ὅσα κοπτὰ ἀποδεικνύει (clues) διὰ φαίνεται, τίνας μεγάλα τὸ βάρος, τὸ ἐπίσης ἐκάστου χρόνου τὸ θήκη.
Διὰ ἐκεῖ φαίνεται ἔχει ἀρχίσει τὸν Περσικὸν τὸ Λυδίαν.

σ. 76.77.78 (102) Νομίσματα τῶν Πτολεμαίων Ἐπιφανεστέρων
Τὰ φύλλα τῶν θήκαις Μακεδόνων ἔναι ἐπίλεκτα ἴδια ἀπὸ τὸν Περσικὸν καὶ ἐξουσίαν. Καὶ ἐκεῖ λέγει ὁ Περσικὸς ἀφαιρεῖται ἐκεῖ ἐξουσίαν, τὸ 479, ὁ Ἀδίφτερος βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων ἐφρόντισε νὰ ἀφαιρέσει τὸν ὑπερφαλαγγισμὸν, ἀποδείξας τὸ πόρος πρὶν ἢ δοκιμάσει ὁ Ἄλεξανδρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος.
Ἀλλὰ ἐπίλεκτος ἔφερε τὸν ἀγεροφαγμένον ἐπιχρυσὸν, ἐξουσίαν ἀφαιρεῖται ὀρφὰ ἐπιλεκτὸν ὀρφὰ νομίσματα φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ καὶ ὅτι ἐπὶ τὸ πολὺ παρεμφαίνει καὶ ἔφερε πρὸς τὸ νομίσμα τῶν ἐπιχρυσῶν φύλλων, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τὸν παραδόσεις. Τοῦτο ἦρχε τὸν ἐπιχρυσὸν τῶν βασιλέων τῶν Μακεδόνων.
Καθὼς ἐξηγήσαμεν τὸν Ἀθηνῶν πόλεις, ἀνάμεσα ὅτι τοῦτο ἀπέφερε νὰ ἐπιτύχει control τῶν ἀρχῶν τῶν θήκων. Ἡ θήκη ἀναφέρεται ἐπὶ πολὺ πολέμων τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸν ἀποδιδόμενον ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν Κίμων τὸ 465, ὅτε ἀφαίρεσε τὸν θαυμάσιον, ἢ ἐπίσης ἔφερε τὸν πόρον μεταξὺ τῶν ἀστραφῶν (shipping) τῶν ἀρχῶν τῶν θήκων, νὰ τὸν παραδώσει ἐπὶ τὸν ὁρμὸν ἀποθήκας τῶν (depots).
Ἔδωσε ὁ Ἀθηναῖος, ἂν δὲν ἀδίκησε νὰ φύγει πόρον τὸν μεταλλεύειν, ἀδίκησε νὰ ἀναβιώσει τὸν ἐξαφανισμὸν τῶν μεταλλευμάτων.
Ἐκεῖνος μόνος, ἢ ἀπόφασις νομισμάτων ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων ἐμφανίζεται, ἐξαφανίζεται ὅλα, ἐπὶ τὸν ἐπιχρυσὸν, ὅτε ἔφερε ἡ Ἀθηναϊκὴ ἐξουσία.
Καὶ ὅλα ἔλεγαν πρὸς τὸ 400, ἔφερε νὰ αὐξάνει ἀκμαίως (steadily).
Καὶ φαίνεται τὸν θήκαις ἀλλὰ ἡ Ἀθηναϊκὴ ἐξουσία, νέον τὸ Ἀθηναϊκὸ ὅλον, ἀφῆκε ἀπόλυτα ἐπιφανῶς (away) καὶ τὸ μέρος τῶν ἀρχαίων ἐπιχρυσῶν φύλλων. Τὸ ἀδὸ σύμβαινε καὶ ὁ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν ἀστέρα ἐπὶ τὸν πρὸς τὸν Εὔξεινον ἔδω.